

Марияна Карталова

Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“
Пловдив, България

**ФРАЗЕОЛОГИЧНИ ЕДИНИЦИ С АНТРОПОНИМЕН КОМПОНЕНТ
В СЪСТАВА СИ**

(Изследване върху българския фразеологичен фонд)

(Резюме)

Предмет на изследване в настоящата статия са фразеологичните единици (ФЕ) в българския език, които съдържат антропоним, главно оним, в състава си. Малко проучван проблем е апелативизацията на личните имена. Най-често това явление намира поле във фразеологията, откъдето е продиктуван и интересът за изследване на имената във ФЕ. Обхванатият период на изследваните единици е в порядъка на 40 години. Установява се, че дори единици, за които е характерна устойчивост, възпроизводимост в речевата практика на обществото, постоянна структура, също са подвластни на промени. Актуалността и иновацията на онимите е главно сред една група фразеологични единици – сравненията, тъй като представителите на даден социум заменят „старото и непознатото, или малко познатото“ с „новото и добре известното“. В останалите фразеологизми – пословиците и поговорките, устойчивите словосъчетания и т.н., антропонимите остават относително статични. Анализът на личните имена във функцията им на нарицателни дава възможността да се установи и тяхното място в езиковата картина на света.

Ключови думи: фразеологични единици, антропоними, оними, устойчиви сравнения, пословици и поговорки

✉ Марияна Карталова
mariqna_kartalova@abv.bg

Публикувано: 30 декември 2014